

Biej de boern in disse streken
Door was zo ast vrogger ging,
Veur zowiet ik thebbe bekeken
De dèle een venaan ding!
't Klinkt oew wat gek in d'oorne
Zon ruimte een ding te neumen,
Moor wee door bunt geboorne
Heurn wel s van gekker dreumen!
Wiej waarn dr hier gaw met kloor
Alles de name 'dink'te geven,
Wiej kekken zo nauw neet door
Bunt in taal neet zo bedreven.
Toè n boer zien dochter zeek was
Vroèg buurman: (dee heurn dr van)

„Woorvan hef oew deerne las
Wat schèelt ter feitluk an?”
De boer gaf m tut besluit:
„Hoè mot ik tat net wetten,
Zee geet de deure neet uut,
En tthink wil ok neet vretten!”
Zo zeej as ter umme geet
Dat hoas alles een dink is!
Dinger bunt ter bieje vleet,
Ai zeg 'dink' dan buj nooit mis!

De dèle, hart van tboern gedoel!
Möllen, gereedschap, zöod en kaf,
Peerde, pinke en de koè,
Doór spölt ut zich alles af!
De koèstl gif de dèle tgezich,
Door kiek ie tegen an,
Zon riejje beeste is iets op zich!
Door hölt iederéne van!
As dee door tussen reppels stoat
Met halsband, opgeheven kop,
tis of ze met mekare proat,
Veral ast is een grote trop!
In de mure dr achter, das plich,
Noew nog völle meer as toè:
Glasrame! en zo völt ut lich
Op de konte van de koè!

De peerdestal völt minder op
Das moor een planken geval,
nVoerbak met n reupe in top
nKleppe en deure, dast al.

De punder dee op dèle hing,
Met hoak, ziedstok en bal
Was een zwoor moor hendug ding
Zo opt oge een raar geval!
Umtrent achtien-twaalf hef
Zon punder name emaaft,

Een vrouwsensse hadde lef!
Dee hef hier toè iets ekraakt!
Een boerinne in Mossel
Zo wette wiej uut de sagen
Hef toè met een punder
Een kozakke dood eslagen!

Toè Napolions mach umkeerde
Vluchtten z uut Rusland hier op
an
Kozakken met eur kleine peerde
Joègen achter de vluchtters an!
Zo hebt toe dee kozakken
Ok deur ons land ezworven,
Gingen tuurluk van alles pakken
Hebt hier heel wat bedorven!
De vrouw op Mossels boerderiejje
Was heel allene in huus,
Toe de kozak dat zag was e bliejje
Moor veur de vrouw wast neet
plus!
Dee vrouw hef toe moor gauw
De punder door e greppen,
Zee zat lilluk in ut nauw
En gaf um een paar meppen!
tWas neet dat ze zon Kenau was,
De angs gaf eur dee krach!
tWas veur de mense kloor as glas
Dat in oorlog zoiets mag
Met een punder hebt ze dus meer
As allene wègen edoan
Zat iej in de ratse een keer
Dan koj der ok met sloan!

Biej zon boernhuus, thef wel zin,
Zo is thier völle ut geval
Steet tussen veurhuus en dèle in
Een mure hoas överal.
Zon brandmure in de keet
Dee brach een scheidjng mee,
Hièr zag ie smensen léef en leed
Doór was appart ut vee.
Moor toch, een noadeel was tat,
As ter snachs op dèle wat
geburn
Umdat dee mure der tussen zat
Zollen zee dat tan neet heurn.
Dus hebt ze door wat an e doan,
Ze wet överal wat op te vinnen!
Een boer kump veur völle te stoan
Zowel buuten as ok binnen!

Veur op dèle, achter dee muur
Is een melkkamer toe epland,

Door wodt de melk eköld secuur,
Das mooi kot bieje de hand!
Böven dee melkkamer dan,
(tWas toor deur tvee neet kolt)
Is emaaft volgens dat plan
Een knechtenkamer van holt!
Een trepken in de melkkamer
Zo ging iej der noa toè,
Van uut dee knechten-kamer
Koj heurn zowel peerd as koj!
Ze hadden de knechs de zorgen
Veur tvee snachs zo över edoan,
En op de vrogge morgen
Mossen dee ok melken goan.
De meid moos ok wel helpen door,
Ok n enkle keer de boer
Moor as tr werk was n betjen
zwoor
Was tat de boer te stoèr!
De knechs waarn veur tzwoore
werk
Das altied pas pandoer
Al was hee heel neet minder sterk
tMakkluk werk dat dee de boer.
Door över hek kots nog een keer
Mensen us heuren proaten,
Dat geef ik oew hier effen weer,
Dat kank gewoon neet loaten!

De kleine knech dee hef eheurd
Toè hee een boodschap deed
Dat ter bieje hun wat was gebeurd
Moor begreep ut rechte neet.
D De mense hadden um ezeg
tWodden dr zo moor uut ebraakt,
Dat eurlou boer zo moor vlot weg
De meid had zwanger emaaft!
Moor hee wis neet wat zwanger
was
Door had e nooit van eheurd,
Hooewel hee wel us de krante las!
Wis dus neet war tr was gebeurd!
Hee vroèg toe an de grote knech
Wat de boer hadde edoan,
Van zwanger begreep hee gin
spoon,
En dée hef toè ezeg:
„Kwet ok neet wat de boer deed,
Ak twordt zwanger ken bunk een
boon
Moor tzal iets wèen dat makkluk
geet
Andes had e ut ons wel loaten
doon!” Ome Jehan